

stærkende. Det er jo ikke noget, vi bør acceptere. Vore landsbyer og landdistrikter skal fortsat kunne være bosteder, så vi kan få sikret et samfund med mange bo- og livsformer.

Men det er jo så lettere sagt end gjort. Her er der tale om en stor udfordring, ikke mindst for lokalområdet, både når det gælder den enkelte kommune og det enkelte amt. Der skal nemlig bruges store mentale og kreative ressourcer på at vende en sådan udvikling, og der skal udvises en stor evne til at kunne samarbejde på tværs af kommunegrænser i et udkantsområde. Det er jo fremtidstro, der får folk til at forblive i nærmiljøet; troen på, at man kan få den nødvendige uddannelse, og troen på, at man kan få et job bagefter, simpelt hen troen på, at der er en fremtid for én, og hvis man fjerner den fremtidstro, så forringer man mulighederne i udkantsområdet.

Det kræver en meget resultatorienteret indsats at skabe de tilbud, der er nødvendige for at fastholde eksisterende borgere og tiltrække nye. Nogle steder ville det måske være formålstjenligt at foretage kommunesammenlægninger, så man fik en sammenhængende strategisk og solidarisk politik inden for udvikling af lokalområdet, så det ikke var de enkelte lokalområder, der måtte kæmpe med egne massive problemer.

Hvor det er relevant og formålstjenligt, skal der foretages udflytning af statslige arbejdspladser, helst så der kan skabes synergi i lokalområdet med eksisterende institutioner og erhvervsliv. Så kan vi kalde det regional politik eller ej, men hvis vi kan skabe en regional politik, hvor vi kan lave en positiv spiral, der kan smitte af på udkantsområderne, så hellere end gerne. Men det er jo først og fremmest nye arbejdspladser, der kan sætte gang i en positiv udvikling, for det er det, der er forudsætningen for, at man kan udbygge alle de andre områder.

I min tid som folketingskandidat på Lolland blev der gjort mange, mange, mange ting for at holde modet oppe hos lokalbefolkningen, men det betød altså meget, da Vestas placerede noget produktion i Nakskov. Det er den slags ting, der er nødvendige.

Derfor skal der tænkes i dynamisk erhvervsudvikling. Hvilke kvaliteter og kompetencer råder lokalområderne over? Er arbejdskraften høj kvalificeret på bestemte områder? Er der bestemt viden og erfaring inden for bestemte erhvervsgrøene? Og er der bestemte forudsætninger for at specialisere sig inden for særlige erhvervsområder, som måske kunne udvikle sig

til en erhvervsklynge? Det er jo det, der kan smitte af på udkantsområderne.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har jo et glimrende samarbejde med 8 amter og 173 kommuner i Jylland og på Fyn, tror jeg, det er, om bedre rammer for erhvervsudviklingen i regionerne. Her er formålet jo netop at videreudvikle de styrker, som de enkelte regioner har. Det er et arbejde, som det, der har et perspektiv.

Men så er det også samtidig vor opgave at sørge for, at der i regionerne er forudsætninger for, at det erhvervsliv kan udvikles, nemlig de offentlige servicetilbud af høj kvalitet, kvalificeret arbejdskraft og gode uddannelsesmuligheder inden for struktur og kulturelle rammer, for det er jo altså nødvendigt for at kunne trække de nye virksomheder og deres medarbejdere til et lokalområde.

Kl. 16.35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det er jo lidt sjovt, at der i en debat om landdistrikter stort set ikke bliver diskuteret landbrug. Men det er vel et udtryk for den udvikling, der nu efterhånden har været i mange år, at landbrug fylder mindre og mindre i landdistrikterne og efterhånden er blevet til fabriksproduktion og er blevet totalt centraliseret og monopoliseret i stedet for at være noget, der kan give udvikling lokalt.

I Enhedslisten synes vi, at vi burde gøre noget mere for at se på, hvordan vi kan få en bæredygtig udvikling i landbruget, og hvordan vi kan sikre, at vi udnytter de muligheder, vi faktisk har, for at kunne producere fødevarer af høj kvalitet i Danmark.

Vi har mange veluddannede mennesker, og vi kunne, hvis vi ville, satse på at have et hav af forskellige kvalitetsprodukter på landbrugsområdet. Nogle af de få mejerier, der har formået at holde sig uafhængige af Arla, har været med til at udvikle nye fødevarerprodukter af høj kvalitet. De har været med til at sikre, at vi nu i hovedstaden kan få frisk mælk, der ikke er mere end 15 timer gammel. De har været med til at udvikle minimælk, der er fedtfattig, og også været med til at udvikle mange andre spændende produkter. Det kunne vi bruge meget mere af.

Vi kunne også sørge for, at vi lokalt fik det forbundet med forskning og udvikling af nye produkter, ikke kun af fødevarer, men også af